

- Sagsøgeren har desuden anført, at aftalens klausul nr. 9 ikke kan anses for at have et konkurrencebegrænsende formål, og at Kommissionen ikke, som krævet, har bevist, at der (eventuelt) foreligger konkurrencebegrænsende virkninger, som indebærer en tilsidesættelse af konkurrencereglerne.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af traktaten og af bestemmelser vedtaget til gennemførelse heraf
- Det er sagsøgerens opfattelse, at afgørelsen tilsidesætter EU-retten, i det omfang den er behæftet med følgende mangler:
- a) åbenbart ukorrekt bedømmelse af de faktiske omstændigheder og af beviserne samt manglende beviser, idet Kommissionen har foretaget en ukorrekt bedømmelse og fortolkning af de oplysninger, som parterne har fremlagt under proceduren, og som følge heraf ikke på baggrund af de beviser, som er blevet tilført sagsakterne, er nået frem til de mest sandsynlige konklusioner.
- b) fejl ved fortolkningen af artikel 101 TEUF og som følge heraf tilsidesættelse af denne bestemmelse, idet Kommissionen uden grundlag og med urette har konkluderet, at parterne er potentielle konkurrenter på de fleste af de markeder, som angiveligt er omfattet af konkurrenceklausulen, som ikke kan anses for at have et konkurrencebegrænsende formål, uden at Kommissionen har ført bevis for nogen virkning.
- c) manglende opfyldelse af undersøgelsespligten og pligten til at træffe afgørelse, eftersom afgørelsen hverken berigtiger eller tilbageviser de relevante argumenter, som parterne har fremført, navnlig hvad angår rækkevidden af konkurrenceklausulen.
- d) tilsidesættelse af princippet *in dubio pro reo*, eftersom Kommissionen lægger faktiske omstændigheder, der er ufordelagtige for sagsøgeren, som rejser relevante tvivl, og med hensyn til hvilke Kommissionen ikke er sikker, til grund.
- e) tilsidesættelse af de principper, som Kommissionen har forpligtet sig til at overholde, med hensyn til anvendelse af bøder, og som nærmere bestemt følger af punkt 13 i Kommissionens retningslinjer på området, ifdet Kommissionen har beregnet bødens størrelse for de fleste af markederne for elektronisk kommunikation uafhængig af, om de var beliggende på den iberiske halvø og uden at tage hensyn til, at den angivelige overtrædelse i hvert enkelt tilfælde ikke længere bestod efter den 29. oktober 2010.

- f) tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, henset til omstændighederne i den foreliggende sag og de kriterier, som skal overholdes ved anvendelsen af bøder.

Sag anlagt den 16. april 2013 — Ferracci mod Kommissionen

(Sag T-219/13)

(2013/C 164/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pietro Ferracci (San Cesareo, Italien) (ved advokaterne A. Nucara og E. Gambaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse af 19. december 2012 annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til anfægtelse af Kommissionens afgørelse K(2012) 9461 endelig af 19. december 2012, der erklærer den støtte, som i form af fritagelse for den kommunale skat på fast ejendom (ICI) er blevet ydet til ikke-kommercielle enheder, der udøver visse aktiviteter, uforenelig med det indre marked, uden dog at anordne tilbagesøgning heraf, og som fastslår, at den favorable behandling af kirken og visse sportsklubber i henhold til artikel 149 i den konsoliderede lov om indkomstbeskatning (Testo unico delle imposte sul reddito (TUIR) og fritagelsen for kommunalskat (Imposta Municipale Propria) (IMU), som er blevet indrømmet visse enheder, som udøver bestemte former for aktiviteter, ikke udgør statsstøtte.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse og fortolkning af artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999.

— Det gøres herved gældende, at Kommissionen til trods for at have fastslået, at der var tale om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og artikel 108 TEUF, ikke anordnede tilbagesøgning af nævnte statsstøtte. Sagsøgeren gør herved gældende, at der ikke foreligger nogen særlige omstændigheder, som bevirker, at det er absolut umuligt at gennemføre tilbagesøgningen, og at der under alle omstændigheder ikke er ført bevis for, at det er absolut umuligt.

2) Andet anbringende om tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

— Det gøres herved gældende, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse har fastslået, at den støtteforanstaltning, som Den Italienske Republik har vedtaget ved hjælp af TUIR's artikel 149, stk. 4, ikke udgør statsstøtte i henhold til TEUF. Kommissionen har navnlig fastslået, at der ikke foreligger nogen selektiv fordel. Sagsøgeren har derimod anført, at den omhandlede bestemmelse giver civilretligt anerkendte gejstlige organer og amatør-sportsklubber en selektiv fordel og desuden opfylder alle de andre betingelser for, at der er tale om statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF.

3) Tredje anbringende om tilsidesættelse og ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

— Det gøres herved gældende, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse har fastslået, at den støtteforanstaltning, som Den Italienske Republik har vedtaget ved hjælp af nævnte fritagelse for IMU, ikke udgør statsstøtte i henhold til TEUF. Kommissionen har navnlig fastslået, at de enheder, som kan benytte sig af fritagelsen for IMU, ikke er »virksomheder«. Sagsøgeren har derimod anført, at de enheder, som kan benytte sig af fritagelsen, er virksomheder i henhold til fællesskabsretten, og at alle betingelser for, at der er tale om statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, er opfyldt.

4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF

— Det gøres herved gældende, at den anfægtede afgørelse skal annulleres, når henses til afgørelsens manglende begrundelse i forhold til alle de ovennævnte anbringender, hvilket er i strid med artikel 296 TEUF.

Sag anlagt den 15. april 2013 — B&S Europe mod Kommissionen

(Sag T-222/13)

(2013/C 164/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Business and Strategies in Europe (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Bihain)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullations søgsmålet antages til realitetsbehandling og påstanden tages til følge, og følgelig annulleres den anfægtede afgørelse.
- Europa-Kommissionen pålægges at inkludere sagsøgeren på den begrænsede liste af kandidater, der kan deltage i den begrænsede udbudsprocedure i forbindelse med kontrakt EuropeAid/132633/C/SER/Multi, del 7: Governance and home affairs (Forvaltning og Indre anliggender).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, af princippet om god forvaltningsskik, navnlig for så vidt som det pålægger et krav om kohærens, af princippet om kontradiktion, af sagsøgeren berettigede forventning og af princippet om billighed, idet Kommissionen for første gang i sin skrivelse af 2. april 2013, som opfølgning på sin afgørelse af 15. februar 2013, fravalgte projekt nr. 25 som sagsøgeren havde fremlagt for at imødekomme kriteriet om teknisk kapacitet som ikke valgbart og således rykkede antallet af valgbare projekter som reference projekter ned under det nødvendige minimum.
- 2) Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af punkt 2.4.11.1.3, andet led i den praktiske vejledning vedrørende procedurer for kontrakter inden for rammerne af de eksterne aktioner i Den Europæiske Union, og af opklaring A 47 givet i forbindelse med udbudsbekendtgørelsen, idet Kommissionen har foretaget en urigtig fortolkning af begrebet valgbare referenceprojekter, der kunne opfylde udvælgelseskriterierne vedrørende kandidatens tekniske kapacitet.

Rettens kendelse af 17. april 2013 — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste mod Kommissionen

(Sag T-353/08) ⁽¹⁾

(2013/C 164/41)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008.